

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobců: **a) B. V., b) J. V.,** proti žalovanému **Městskému úřadu Čáslav, odboru výstavby a regionálního rozvoje**, Žižkovo nám. č. 1, Čáslav, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, o vyloučení soudců, ve věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 30/2003,

t a k t o :

Soudkyně JUDr. Olga Stránská, JUDr. Eva Havlová a JUDr. Olga Píšová **n e j s o u** vyloučeny z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 30/2003.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Praze dne 17. 2. 2003 se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti Městského úřadu Čáslav, odboru výstavby a regionálního rozvoje s tím, aby bylo žalovanému uloženo vydat rozhodnutí v č. j. výst. 1008/98 na základě požadavku žalobců ze dne 11. 8. 1998 dle § 135 zákona č. 50/1976 Sb.

Žalobce B. V. při jednání soudu v předmětné věci dne 2. 12. 2003 vznesl námitku podjatosti soudkyň JUDr. O. Stránské, JUDr. E. Havlové a JUDr. O. Píšové dle § 8 s. ř. s., kterou doložil písemným podáním ze dne 5. 12. 2003, a to i v zastoupení žalobkyně J. V., přičemž současně žalobci uplatnili požadavek dle § 9 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů („s. ř. s.“) pro narušení soudcovské nezávislosti.

Po vyjádření všech v návrhu na vyloučení uvedených soudkyň byla věc předložena k rozhodnutí o námitce podjatosti Nejvyššímu správnímu soudu (§ 8 odst. 5 s. ř. s.). Ten vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů:

Ze spisu č. j. 44 Ca 30/2003 vyplývá, že žalobci vznesli v předmětné věci námitku podjatosti dle § 8 s. ř. s. u soudkyň JUDr. O. Stránské, JUDr. E. Havlové a JUDr. O. Píšové, se zdůvodněním, že soudkyně nejednaly objektivně a nestranně, žalobce B. V. byl arogantně napadán a urážen a bylo vyloženě straněno žalovanému. Žalobci toto zdůvodňují tím, že „zdejší starosta“ (pozn. NSS – starosta města Čáslav) uvedl 26. 8. 2003 takové tvrzení při zdůvodnění vzneseného křivého obvinění žalobce B. V., na základě něhož bylo „vyinscenováno“ jeho trestní stíhání, z něhož šlo dovozovat, že došlo k narušení soudcovské nezávislosti ve věci sp. zn. 44 Ca 30/2003, a stejně tak i ve věci sp. zn. 44 Ca 60/2003.

Současně žalobci vznesli požadavek dle § 9 s. ř. s. na přikázání věci k projednání ke Krajskému soudu v Hradci Králové.

Všechny soudkyně se k podané námitce podjatosti vyjádřily tak, že jim nejsou známy žádné skutečnosti, pro které by byla z projednávání a rozhodnutí ve věci sp. zn. 44 Ca 30/2003 vyloučeny. Současně shodně výslovně uvedly, že nemají žádný vztah k účastníkům řízení a ani k projednávané věci.

V době, kdy bylo v předmětné věci již vedeno řízení u Nejvyššího správního soudu stran námitky podjatosti, žalobci zaslali soudu ve věci další podání ze dne 30. 12. 2003, které označili jako „Doplnění důvodů podjatosti dle § 8 a ev. dle § 9 zák. č. 150/2002 Sb.“. V tomto svém podání žalobci zdůrazňují, že namítanou podjatost soudkyň namítají „bezpodmínečně“, a po bližším vyložení svých názorů na postup pracovníků žalovaného uzavírají, že jmenované soudkyně cíleně a vědomě připravily tendenční postup, aby tak kryly křivé obvinění žalobce B. V. starostou města Čáslavi za součinnosti dalších pracovníků MÚ Čáslav.

Nejvyšší správní soud posoudil všechny vznesené námitky podjatosti a dospěl k závěru, že námitky podjatosti v předmětné věci nejsou důvodné.

Podle § 8 odst. 1 „s. ř. s.“ jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

V projednávané věci však žádný z těchto důvodů podjatosti zjištěn nebyl. Rovněž samy soudkyně se vyjádřily tak, že nemají k účastníkům žádný vztah, a stejně tak nemají žádný vztah ani k věci samé. Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít také o vztah ekonomické závislosti.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Shora rekapitulované důvody tvrzené ze strany žalobců však tohoto charakteru nejsou.

Z uvedených důvodů soud rozhodl, jak je ve výroku uvedeno, že soudkyně JUDr. Olga Stránská, JUDr. Eva Havlová a JUDr. Olga Píšová nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodnutí předmětné věci.

Za této situace se již Nejvyšší správní soud nezabýval návrhem žalobců na postup podle § 9 odst. 1 s. ř. s., v jehož smyslu Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému senátu krajského soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaného senátu místně příslušného soudu nelze sestavit senát.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 20. 1. 2004

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu